

Ramon Xuriguera

Visat núm. 14
(octubre 2012)

per Teresa Malé

Ramon Xuriguera i Parramona neix a Menàrguens (la Noguera) l'any 1901, narrador, assagista i polític. L'any 1919 acaba els estudis de magisteri a Lleida. Col·labora amb diverses publicacions, dirigeix la revista *Lleida* des del 1926 fins al 1928, any en què es trasllada a París. L'any 1930 torna a Catalunya i dirigeix el diari *La Jornada*. L'any 1934 és nomenat cap de Propaganda d'Esquerra Republicana de Catalunya. És membre fundador de l'Agrupació d'Escriptors Catalans (1936). L'any 1938 s'exilia a França. Mor l'any 1966 a Bergerac (Occitània).

Quan acaba el magisteri és destinat a Camarasa. L'any 1920 exerceix com a mestre a l'Escola Annexa de Lleida. L'any 1922 publica al diari *El Ideal* els primers articles escrits en català. L'any 1925, acabat el servei militar, publica els primers poemes a la revista *Lleida*. L'any 1926 assumeix la direcció d'aquesta revista, on impulsa la part literària i artística. Col·labora també amb el *Diari de Mataró*, *Recull* i *Vida Lleidatana*. L'any 1927 s'integra a la redacció del diari *El País*. L'any 1928 es trasllada a París per ampliar estudis i dóna classes d'espanyol a la Sorbona. Col·labora a *L'Opinió*, *La Publicitat* i *Mirador*. L'any 1930 torna a Catalunya per fer-se càrrec de la direcció del diari *La Jornada*, fet que compagina amb l'activitat política, com a membre d'Esquerra Republicana. L'any 1931 deixa la direcció del diari *La Jornada* per anar a Barcelona com a secretari de Joan Casanovas, que seria el futur president del Parlament de Catalunya. L'any 1935 participa en la creació del setmanari *L'Horitzó*. L'any 1951 és nomenat vicepresident de l'associació cultural Les Amis de l'Art.

Com a narrador Ramon Xuriguera publica, *Volves grises* (1931); *Espills dormits* (1932), un recull de nou contes que Xuriguera revisà l'any 1936 canviant el títol per *Espills adormits*; *Desordre* (1936); la novel·la *Destins* (1938), que fou publicada en plena Guerra Civil; *Els Astruc* (1941) i la novel·la curta *Tres nits* (1944).

Quant a la seva obra assagística, inclou una sèrie de biografies de polítics, dins de la col·lecció «Figures de la República», que començà a partir de 1933, la primera fou *Casanovas*. Publicà assaigs de caire polític, com ara *La repressió contra els obrers a Catalunya* i *Goya, pintor del poble* (1937). També publicà *Els exiliats acusen* (1930), *L'aportació de l'occident català a l'obra de la Renaixença* (1936) i *La idea de l'home en la novel·la francesa* (1961).

Per a Xuriguera la traducció complia una funció social, i com a impulsor de la cultura catalana arreu va voler traduir grans obres de la literatura francesa per tal que aquestes poguessin llegir-se en català. Xuriguera s'estrenà com a traductor l'any 1934 amb *Els infants terribles* de Jean Cocteau.

L'any 1935 va traduir *Masako* de l'escriptora francesa d'origen japonès Kikou Yamata. L'any 1942 traduí la novel·la *El gran Meaulnes* d'Alain Fournier que, a hores d'ara, encara és inèdita. L'any 1943, en plena Segona Guerra Mundial, començà a traduir *Madame Bovary* de Gustave Flaubert. Les circumstàncies de treball foren complexes, exiliat i confinat al poble occità de Mouleydier, aïllat del món i, per tant, sense gaire recursos. En paral·lel preparà una conferència que va titular «Flaubert i Madame Bovary», que va impartir el 4 de juliol de 1946 a la Sorbona de París sota els auspicis de Cultura Catalana. De fet, aquest assaig constituïria el pròleg del llibre i Xuriguera se'n serví per contextualitzar i analitzar l'obra. Cal ressaltar que aquesta traducció, degut a la situació política, no es publicà fins al 1965. L'any 1966 traduí *La nàusea* de Jean-Paul Sartre i *Una mort molt dolça* de Simone de Beauvoir que fou el primer cop que es traduïa al català.

[Per saber-ne més](#)